

Over sourcing en inburgering

Madan Ramrattansing

Als het goed is gegaan, moet het u niet zijn opgevallen dat ik gedurende ruim een half jaar de redactionele taken heb waargenomen van mijn collega, laten we haar T noemen. Zij maakt normaliter deel uit van de redactie van uw vakblad, maar had een *sabbatical leave*. Ik zal trachten u te schetsen hoe mijn toetreding tot dit *sanctum sanctorum* voor IT-auditors ongeveer is gegaan. Je bent aan het werk en quasi-spontaan staat je collega pontificaal in de deuropening – de ingang en tevens uitgang, zodat vluchten niet mogelijk is; ramen vormen op driehoog geen serieuze optie.

‘Ik heb gesproken met [naam van degene die hiërarchisch hoger op de ladder staat dan T en ik, zodat T kan zeggen ook maar gestuurd te zijn, de grijns op haar gezicht zullen we maar even negeren]. En zij – jawel, ook onze baas is een vrouw – heeft geoperd dat jij de meest geschikte persoon bent om mijn taken in de redactie van *de EDP-Auditor* waar te nemen. Zou je dat willen doen?’

De consternatie slaat toe, maar aangezien de deuropening nog steeds niet is vrijgegeven, rest na enig doel-loos geblader in de agenda slechts een glimlach en een ‘ja hoor, lijkt me leuk, ik doe het’.

En omdat ik enkele maanden geleden een symposium heb bijgewoond over *sourcing* in alle mogelijke verschijningsvormen, weet ik dat hier sprake is van *outsourcing* op micro-economisch niveau; ik ervaar dat aan den lijve.

Mijn voorgangster treedt weldra weer aan. Ik voorzie in dit verband overigens dat het herintreden een terugkerend fenomeen zal worden, denk bijvoorbeeld aan:

- spijtoptanten, de collega’s die zich, om hen moverende redenen, onbegrijpelijk genoeg uit het register laten uitschrijven, dan wel die zich

niet-actief lid verklaren en die daarna weer tot inkeer komen;

- degenen die, na door de tuchtrechter vaderlijk te zijn toegesproken, voor bepaalde duur geschorst zijn, dan wel uit het register zijn geschrapt (dit heeft zich bij mijn weten overigens nog niet voorgedaan) en die diep berouw tonen en
- IT-auditors die met sabbatical zijn geweest en die weer uit de sabbat moeten geraken.

Nu weet ik ook wel, dat voor herinschrijving in het register allerlei formele regels gelden, denk bijvoorbeeld aan het aantoonbaar hebben voldaan aan de permanente educatieregels gedurende de uitschrijvingsduur, maar zou het niet leuk zijn om ook informeel en bij wijze van ludieke actie de verloren schapen weer te verwelkomen en hen te herbevestigen in ons mooie beroep? Ook daar waar geen herinschrijving van toepassing is?

Ik wil op deze plaats een voorzet doen die, dat geef ik grif toe, af en toe mank kan gaan. Maar het gaat even om het idee, het komt wel goed wanneer het NOREA-bestuur dit verder oppakt en een commissie instelt. Ik heb daar een ingang, ook een collega trouwens.

Zingen hoeft niet, onze expertise ligt immers op ander terrein en je wilt als auditor wel serieus blijven overkomen. Rappen zou het mooist zijn, maar voorlezen volstaat eventueel ook. Wel is enig gevoel voor dramatiek wenselijk, ongeveer zoals de rederij-kers hun voordrachten moeten hebben gehouden.

Als basis heb ik ons eigen volkslied genomen, hier en daar in een moderne spelling. En om de zaken niet te complex te maken veronderstel ik dat de herintreder auditmanager is, tegenwoordig kan iedereen dat worden, toch?

Lofrap van de auditor

Wilhelmus van Nassae

will not be back. Hij niet, ik wel: IT-auditor

ben ik, van Duitsen bloed,¹

zweet en tranen heb ik gelaten om, soms ver daarbuiten, maar voornamelijk in

den vaderland getrouw

beeld- en andere verklaringen, onder meer, te mogen afgeven. Daarom en ook al omdat het kabinet

de pensioengerechtigde leeftijd steeds maar op blijft schuiven: IT-auditor, hoogstwaarschijnlijk,

nee, zeker weten

blijf ik tot in den dood.

Ziek, echt doodziek werd ik af en toe van alle regels en begrippen die over mij werden uitgestort.

Maar inmiddels weet ik niet beter en zijn COBIT, ITIL, ASL en BiSL gevleugelde begrippen.

Een Prinse van Oranje

Dat is Willem-Alexander, watermanager en IOC-lid. Maar ook ik heb een zekere business,

als auditmanager en lid van de NOREA. Scherpzinnig

ben ik, vrij onverveerd,

in mijn oordeelsvorming, al duurt het even voordat anderen dat inzien. Uiteindelijk wordt dit

alom gewaardeerd, ook door

den Koning van Spanje,

ik acht hem hoog en hoewel nog niet tot mijn vaste klantenkring behorend, ja hem

heb ik altijd geëerd.

Sinterklaas trouwens ook, van jongsaf aan al eigenlijk, al kwam dat bij hem door de vele cadeautjes

die ik kreeg. Die mag ik nu echter niet meer zonder meer aannemen.

Zo zou ik nog even door kunnen gaan, het Wilhelmus kent vijftien coupletten, maar u begrijpt vast al wat ik bedoel.

Zoals het gezegde in Spanje luidt: ‘No hay mal que por bien no venga’, ofwel: elk nadeel heeft zijn voordeel (en nee, ik weet niet wat er eerder was, dit gezegde of de soortgelijke uitspraak van Neerlands voetbalvirtuosoos). Waarmee ik maar wil zeggen dat ook aan deze outsourcing, net als in het echte leven, een einde komt en dat, als u dit leest, het stokje inmiddels weer is overgedragen aan T.

Hoe zij haar intrede heeft gedaan en of zij bovenstaande lofap heeft gereciteerd kan ik u helaas niet melden vanwege de tijd die er ligt tussen de deadline voor het aanleveren van dit stuk en haar feitelijke terugkeer. Ik had in elk geval al wel een oorkonde van inburgering klaarliggen. Geschreven met een ouderwets pre-IT-hulpmiddel, de ganzenveer. En uiteraard voorzien van een lakstempel, als bewijs van authenticiteit.

Ik wens u alvast prettige feestdagen en een vruchtbaar en gezond 2009. Het ga u goed. ■

Noot

¹ Op deze plek wordt de herintredende auditor enige vrijheid geboden en mag, afhankelijk van de samenstelling van de voorouderlijke stamboom, gekozen worden voor één van de volgende tussenvoegsels: ‘niet’, ‘een beetje’ of, bij gerede twijfel, ‘misschien’.